

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 13 ມິກຣາ 2019 (1-13-2019)

ເມື່ອເຊື້ອຊາດປະທະກັນ

ແມ່ນຫຼັງທີ່ທ່ານຊົມຊືມທີ່ສຸດກ່ຽວກັບວັທນະທັມອື່ນ ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມສັມພັນກັບພຣະຄຣິດ ຄວນຖືກສະທ້ອນໃນຄວາມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ສໍາລັບເຮົາສ່ວນຫຼາຍ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງເຮົາກ່ຽວກັບວັທນະທັມອື່ນ ບໍ່ໄດ້ແຜ່ກ້ວາງອອກໄປກວ່າ ເມນູອາຫານໃນຮ້ານອາຫານຊົນຊາດຕ່າງໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍແລ້ວແຕ່, ແມ່ນໃຜນີ້ທີ່ບໍ່ມັກກິນ? ໂລກຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງທີ່ລ້ຳເລີດ ແລະມີສູດປຸງແຕ່ງອາຫານຫຼາຍໆສູດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ອາຫານກໍເປັນສິ່ງນຶ່ງທີ່ແບ່ງແຍກວັທນະທັມນຶ່ງຈາກວັທນະທັມອື່ນ. ຮິດຄອງ ແລະປະເພນີເປືອກນອກຕ່າງໆ ລວມທັງດົນຕີ ແລະການນຸ່ງຖືກໍແມ່ນອີກສ່ວນນຶ່ງ. ພວກເຮົາຕ່າງກໍມີເອກະລັກໂດດເດັ່ນ ຂອງໃຜຂອງລາວ.

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສິດຍາພິບານຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງນຶ່ງຊຶ່ງມີການແບ່ງແຍກອະໄພກະທວ່າງແຟນກິລາ ທີ່ຂຶ້ນກັບກິລາສອງທິມ. ການແຂ່ງດີກັນຂອງເຂົາກໍມີຈິງ! ບໍ່ເຫັນມີຄວາມແຕກຕ່າງພື້ນຖານຫຼັງອະໄພກະທວ່າງສອງກຸ່ມນີ້. ພວກເຂົາທຸກຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ການເປັນສັດຕູກັນຂອງເຂົາແມ່ນຍ້ອນສິ່ງພາຍນອກທັງສິ້ນເຊັ່ນ: ສິທິມຂອງເຂົາ!

ທ້າເລົ້າໃຈ, ພວກເຮົາມັກຈ້ອງເບິ່ງແຕ່ເປືອກນອກ ເປືອກນອກເຫຼົ່ານີ້ແຫຼະທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີລັກສະນະຕ່າງກັນ. ຂະນະດຽວກັນພວກເຮົາພັດເອົາໃຈໃສ່ພຽງເລັກນ້ອຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ "ເໝືອນກັນ" ຊຶ່ງເຮົາອາດຮ່ວມກັນໄດ້ ໃນພຣະທັມເອເຟໂຊ, ທ່ານໂປໂລ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດ ທີ່ຄຣິສຕຽນສາມາດຮ່ວມກັນໄດ້ ສິ່ງນັ້ນກໍແມ່ນ: **ຄວາມສັມພັນກັບພຣະຄຣິດ!**

ພຣະຄັມພິກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. ເອເຟໂຊ 2:11-12 .

¹¹ເຫດສັນນັ້ນຈິ່ງລະນຶກວ່າ ເມື່ອກ່ອນທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຄົນຕ່າງຊາດຕາມເນື້ອກາຍ ແລະພວກທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າຝ່າຍພິທີຕັດ ຄືພວກທີ່ຮັບພິທີຕັດດ້ວຍມືມະນຸດນັ້ນ ເຄີຍເອີ້ນທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ຝ່າຍບໍ່ຮັບພິທີຕັດ. ¹² ຈິ່ງລະນຶກວ່າ ເມື່ອນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຄົນຢູ່ນອກພຣະຄຣິດ, ຂາດຈາກການເປັນພົນລະເມືອງອິສຣາເອນ, ບໍ່ມີສ່ວນໃນບັນດາຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ນັ້ນ, ຢູ່ໃນໂລກໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫວັງ ແລະ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ.

ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກມ່ວນໃຈໃນການຫຼົງເສັງ ຖືກແຍກຈາກຄົນອື່ນ! ພວກເຮົາກໍເຄິ່ງຖືກຢູ່ໃນສະພາບນີ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ບໍ່ທາງໃດກໍທາງນຶ່ງ. ໃນບົດນີ້, ທ່ານໂປໂລບອກຄົນຕ່າງຊາດ ພວກບໍ່ແມ່ນຄົນຍິວ ເຖິງຄວາມຈິງທີ່ນໍາໃຊ້ກັບເຮົາທຸກຄົນວ່າ: ພວກເຮົາ **ທຸກຄົນ** ລ້ວນແຕ່ເຄິ່ງຫຼົງເສັງມາແລ້ວໃນຈຸດນຶ່ງ ແລະຖືກແຍກຈາກພຣະເຈົ້າຝ່າຍວິນຍານ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະມາຈາກປະເທດໃດ, ເຊື້ອຊາດ ຫຼື ເຜົ່າພັນດັ້ງເດີມ, ຫຼື ຊົມຊື່ເສຖກິດສັງຄົມໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາລ້ວນແຕ່ເກີດ

ມາ ແລະເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ໃນຖານະຄົນບາບ ແລະຖືກແຍກຈາກພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນ. ພວກເຮົາເຄີຍເປັນຄົນ:

- **ປາສຈາກພຣະຄຣິດ.** ທ່ານໂປໂລໄດ້ບອກກ່ອນໜ້ານີ້ແລ້ວວ່າ ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ **"ຕາຍ"** ໃນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາ (ເອເຟໂຊ 2:1). ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ບ່ວຍ, ແຕ່ໄດ້ຕາຍແລ້ວ! ພວກເຮົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງໂລກ ແລະຖືກແຍກຈາກພຣະເຈົ້າ.
- **ປາສຈາກສັນຊາດ.** "ພວກເຮົາບໍ່ຖືກນັບເຂົ້າເປັນສັນຊາດອິສຣາເອນ". ຂ້າພຣະເຈົ້າດຳລິງຊີວິດຢູ່ໃນ "ແວດວົງຮັ່ງມີ" ຂອງເວີຈີເນັງ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ "ແວດວົງຜູ້ດີ". ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ, ພຣະບັນຍັດ, ປະໂຫຍດ, ແລະ ການນຳພາຈາກພຣະເຈົ້າ. ພອນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອການຢູ່ດີກິນດີຂອງເຂົາ. ແຕ່ ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງຫຼົງຫາຍໃນຄວາມບາບ, ພວກເຮົາບໍ່ມີສ່ວນໃນຄວາມຄຸນດີເຫຼົ່ານັ້ນ.
- **ປາສຈາກພັນທະສັນຍາ.** *ພັນທະສັນຍາ (Covenant)* ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳພີ. ພັນທະສັນຍາແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງອັນນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຜູກມັດພຣະອົງເອງໃສ່ພຣະສັນຍາອັນນຶ່ງ. ສຳລັບຊາວອິສຣາເອນແລ້ວ, ພັນທະສັນຍາແມ່ນຄຳພັນສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ຢາໂຄບ, ໂມເຊ ແລະ ດາວິດ. ພຣະເຈົ້າອອກແບບເພື່ອພວກເຮົາຈະດຳລິງຊີວິດຢູ່ພາຍໃຕ້ " ຄຳພັນສັນຍາ," ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດທັງໆໄດ້ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງຖືກແຍກຈາກພຣະເຢຊູ.

ການຈຳແນກເຊື້ອຊາດມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການເປັນພະຍານຂອງຄຣິສຕະຈັກຢ່າງໃດ?

- **ປາສຈາກຄວາມຫວັງ.** ມີຄົນຫຼວງຫຼາຍບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນຮັບບາບ ຫຼືຜູ້ນຳຂອງເຂົາ. ມີຫຼາຍຄົນບໍ່ເຊື່ອໃຈແມ່ນກະທັ້ງພໍ່ແມ່ ແລະ ເພື່ອນຂອງເຂົາ. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອ້ອມຮອບເຮົາຢູ່, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍ້ານອະນາຄົດ. ຄວາມຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາພົບຢູ່ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງເປັນຄົນບາບຢູ່ ຖືກແຍກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຫວັງນີ້ກໍຂາດຫາຍໄປ.
- **ປາສຈາກພຣະເຈົ້າ.** ຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ "ປາສຈາກພຣະເຈົ້າ" ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າປະຖິ້ມເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນພວກເຮົາປະຖິ້ມພຣະອົງ. ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງຕ່າງຫາກ.

ເປັນສິ່ງສຳຄັນຄວນຈຳໄວ້ວ່າພວກເຮົາລ້ວນແຕ່ຄືກັນໝົດທຸກຄົນທາງພາຍໃນ. ຄຳຖືກແລງການເອກຣາດກ່າວວ່າ "ພວກເຮົາຍຶດໝັ້ນຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານຕໍ່ຕົນເອງວ່າ ທຸກຄົນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເທົ່າທຽມກັນ," ແຕ່ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນແລ້ວ! ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີຣະມິດສ້າງເຮົາຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາຖືກແຍກຈາກພຣະອົງ. ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອາດາມແລະເອວາ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍແມ່ນເຊື້ອຊາດດຽວຄືເຊື້ອຊາດມະນຸດ. ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເອີ້ນການຈຳແນກເຊື້ອຊາດນັ້ນວ່າ: ຄວາມບາບ. ມັນຊົ່ວຮ້າຍ. ບໍ່ມີຊາດໃດອ້າງຕົນວ່າສູງກວ່າໝູ່ ໃນເມື່ອພວກເຮົາທຸກຄົນສເມີພາບກັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ສ້າງເຮົາ. ມີພຽງຄຳຕອບດຽວທີ່ສາມາດຕອບບັນຫາການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ ແລະພຽງຄວາມຫວັງດຽວ ສຳລັບຄວາມປອງດອງ ແມ່ນ**ພຣະເຢຊູ!**

2. ເອເຟໂຊ 2:13-18 :

¹³ແຕ່ບັດນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຄີຍຢູ່ຫ່າງໄກ ແຕ່ໄດ້ຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ. ¹⁴ເພາະວ່າພຣະຄຣິດນັ້ນຊົງເປັນສັນຕິສຸກຂອງເຮົາທັງຫຼາຍຄື ເປັນຜູ້ຊົງກະທຳໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮືກຳແພງທີ່ຂັ້ນລະຫວ່າງການເປັນສັດຕູກັນຖິ້ມເສັ້ງ ດ້ວຍພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ.¹⁵ພຣະອົງໄດ້ຊົງຍົກເລີກກົດຂອງພຣະບັນຍັດທີ່ໃຫ້ຖືສິນຕ່າງໆ ເພື່ອຈະກະທຳໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍເປັນຄົນໃໝ່ຄົນດຽວ ໃນພຣະ

ອົງ ຍ່າງນັ້ນແຫຼະ, ຈຶ່ງຊົງບັນດານໃຫ້ເກີດສັນຕິສຸກ.¹⁶ ແລະ ເພື່ອຈະຊົງກະທຳໃຫ້ທັງສອງພວກ ຄົນດີກັນກັບພຣະເຈົ້າ ເປັນກາຍອັນດຽວກັນ ໂດຍໄມ້ກາງແຂນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ການເປັນສັດຕູກັນນັ້ນໝົດສິ້ນໄປ. ¹⁷ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດ ມາປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງສັນຕິສຸກແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ທ່າງໄກຈາກພຣະອົງແລະ ປະກາດສັນຕິສຸກແກ່ພວກຄົນ ທີ່ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ. ¹⁸ເພາະໂດຍພຣະອົງນີ້ແຫຼະ, ເຮົາທັງສອງພວກຈຶ່ງມີໂອກາດເຂົ້າເຝົ້າພຣະບິດາໂດຍພຣະວິນຍານ ອົງດຽວກັນ.

ເມື່ອໃດທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດທຳລາຍກຳແພງກິດກັນຄົນລົງ?

ພວກເຮົາເປັນຄົນບາບໂດຍປາສຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະເຣົາໄວ້ທັນ. ຄວາມບາບສ້າງຄວາມຂັດແຍ່ງ ພາຍໃນ (ເບິ່ງຢາໂກໂບ 4:1), ແຕ່ພວກເຮົາສຳແດງຄວາມຂັດແຍ່ງໃນຫຼາຍທາງ. " ຄົນຜູ້ທີ່ເຮັດສິ່ງຄາມກັບຕົວເອງຈະ ເຮັດເສີກກັບຄົນອື່ນໆອ້ອມຂ້າງລາວ." ທາງແກ້ການຜິດກັນກໍມີຢູ່ທາງດຽວ ຄື: ພຣະໂຣທິດພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະເຈົ້າ ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງຄື ພຣະເຢຊູ, ຄົນຕາເວັນອອກກາງຜິວຂ່າ, ມາບັງເກີດເພື່ອໂຜດຄົນບາບຈາກ ທຸກຊາດ ແລະ ໃຫ້ມີຊີວິດເຄື່ອນໄຫວໄປມາໄດ້ (ເບິ່ງ ໂຢຮັນ 3:16).

ໂດຍທາງພຣະເຢຊູ, ດຽວນີ້ພວກເຮົາມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ. ໃນເມື່ອຂ້າພຣະເຈົ້າມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ, ພວກ ເຮົາຄວນມີສັນຕິສຸກກັບຄົນອື່ນນຳກັນບໍ່? ບໍ່ມີ "ຊາດດີ" ແລະ "ຊາດຊົ່ວ," ພວກເຮົາລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນບາບໄດ້ຮັບການ ໂຜດໃຫ້ພົ້ນໂດຍພຣະຄຸນ. ພຣະເຈົ້າກຳລັງສ້າງ "ຊົນຊາດໃໝ່" ຈາກຄົນທີ່ພຣະອົງຊື້ດ້ວຍພຣະໂຣທິດຂອງພຣະອົງ, ບັນຈຸພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃສ່, ແລະ ເອີ້ນວ່າຄຣິສຕະຈັກ. ສິ່ງທີ່ໂຮມພວກເຮົາເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນກໍຢຶ່ງໃຫ້ ກວ່າຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພວກເຮົາຫຼາຍເທົ່າ. ໃນຄວາມພົ້ນ ພຣະເຈົ້າເຮັດທຸກສິ່ງເປັນສິ່ງໃໝ່; ບ່ອນທີ່ກຸ່ມມີຄວາມ ແຕກຕ່າງປາກົດຂຶ້ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຮວບຮວມເຂົ້າກັນ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກມາຈາກທຸກຊາດ, ທຸກເຜົ່າ, ທຸກພາສາ ທຸກ ຄົນ, ແລະ ທຸກຊາດ. ສວັນຈະບໍ່ແມ່ນໂບດຄົນຂາວ, ໂບດຄົນດຳ, ໂບດອະເມຣິກາລາຕິນ, ຫຼືໂບດຄົນເອເຊັງ. ແຕ່ ເປັນໂບດຜູ້ໄດ້ຮັບການໄຖ່ ຄື ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການອະພິຍໂດຍທາງການຕາຍ ແລະ ການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ.

ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດເດົາວ່າພວກເຮົາ ຫຼືໂບດຂອງພວກເຮົາມີອິສະຣະພາບຈາກການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ. ໃນຄຣິສ ຕະຈັກແລກ, ພວກຍິງແມ່ໝ້າຍຖືກມອງຂ້າມໃນການແຈກຈ່າຍອາຫານແຕ່ລະວັນ(ກິຈການ 6:1). ພວກເຮົາອາດມີ ການລຳອຽງຄ້າຍຄືກັນນີ້ ແຕ່ພວກເຮົາຄວນປະຕິເສດການທົດລອງທຸກສິ່ງ ທີ່ຍົກຄຸນຄ່າຂອງການຈຳແນກໃດນຶ່ງ ຫຼື ກຸ່ມໃດກຸ່ມນຶ່ງສູງກວ່າອີກກຸ່ມນຶ່ງ. ໂດຍທາງພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າເຖິງພຣະບິດາແຫ່ງສວັນໄດ້ທຸກຄົນ.

ການຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຊ່ອຍເຮົາຄົນດີກັບຜູ້ອື່ນຢ່າງໃດ?

3. ເອເຟໂຊ 2:19-22:

¹⁹ເຫດສັນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງບໍ່ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວທ້າວຕ່າງແດນອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ວ່າເປັນພົນລະເມືອງອັນດຽວກັນກັບ ພວກໄພ່ພົນ ແລະ ເປັນຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ²⁰ພວກທ່ານໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານ ຊຶ່ງພວກອັຄສາວິກ ແລະ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ວາງລົງແລ້ວ, ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເອງຊົງເປັນຫີນເສົາເອກ. ²¹ໃນພຣະອົງນັ້ນທຸກສ່ວນຂອງ ໂຄງຮ່າງກໍຕິດເຊື່ອມຕໍ່ສນິດເຂົ້າກັນ ໂດຍດີ ແລະຈະເຮັດຂຶ້ນເປັນພຣະວິຫານອັນສັກສິດ ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ²²ໃນ ໃນພຣະອົງນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງຖືກກໍ່ຂຶ້ນ ໃຫ້ເປັນທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະວິນຍານເໝືອນກັນ.

ເພາະຜູ້ເຊື່ອເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນກັບພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາກໍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ. ຖານະຜູ້ເຊື່ອ, ພວກເຮົາ ເປັນຄຣິສຕະຈັກດຽວ, " ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຮາກຖານຂອງພວກອັຄສາວິກ ແລະ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ" ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະ

ກາດຂາວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ.

ສະນັ້ນ ເຫດໃດວັນອາທິດຕອນເຊົ້າ ຈຶ່ງຍັງເປັນໂມງແຍກໄວ້ພິເສດໃນອະເມຣິກາ? ເຮົາສ່ວນຫຼາຍເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນ ໃນແວດວົງບ່ອນທີ່ທຸກຄົນເປັນຄືເຮົາ ແລະເວົ້າຄືເຮົາ. ຕາມທັມຊາດແລ້ວເຮົາມັກຈະຢູ່ຂ້າງໃນວົງຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາ ອາດຈະຂັດໃຈເມື່ອເຮົາກ້າວອອກຈາກເຂດສະດວກໃຈຂອງເຮົາ ແລະເຂົ້າສູ່ສະພາບການຂອງຄົນອື່ນ. ເຮົາຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບວັທນະທັມຂອງຊົນເຜົ່າອື່ນເບິ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ເຮົາສເລີມສລອງສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດຮ່ວມກັນໄດ້ໃນພຣະຄຣິດ.

ເວລາຄອບຄົວຂອງຂ້າພຣະເຈົ້າຍ້າຍໄປຢູ່ ແຮມຕັນ, ເວີຈີເນັງ, ປີ 2006, ພົບເມືອງໃນເຂດນັ້ນ ເຄິ່ງນຶ່ງເປັນຄົນ ອັຟຣິກັນ-ອະເມຣິກັນ, ເຊື່ອແນ່ວ່າມີຄອບຄົວຊາວອັຟຣິກັນ-ອະເມຣິກັນຫຼາຍຄອບຄົວໃນໂບດຂອງພວກເຮົາ. ພວກ ເຮົາເລີ້ມອະທິຖານວ່າ ພວກເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ. ດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງກຳລັງສ້າງຄຣິສຕະຈັກກນຶ່ງຂຶ້ນຊຶ່ງຄືກັນກັບຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ຄືເມືອງສວັນ!

ຄົນນຶ່ງ ຂະນະທີ່ພວກເຮົາອອກຈາກໂບດ ພວກເຮົາເຫັນຣິດຄັນນຶ່ງຖືກໄຟໄໝ້ຢູ່. ຍິງທີ່ຂັບລົດຍັງຄາຢູ່ໃນຣິດ ແລະ ບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ຊາຍຊະຣາກໍພະຍາມເຮັດສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອຊ່ອຍກູ້ພັນນາງ. ແປວໄຟເກືອບລວບຕົວລາວ. ໃນທີ່ສຸດ ລາວກໍສາມາດທຸບແວ່ນລົດໄດ້, ເປີດລັອກປະຕູ, ແລະ ດຶງຍິງນັ້ນມາສູ່ບ່ອນປອດພິຍ, ຊ່ອຍຊີວິດນາງໄວ້ໄດ້. ຍິງນັ້ນ ແມ່ນຊາວຄໍເຄຊຽນ ແລະຊາຍຄົນນັ້ນແມ່ນຊາວອັຟຣິກັນ-ອະເມຣິກັນ. ຕອນນັ້ນ, ປາກົດວ່າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດສັງເກດເຫັນ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ປະເດັ່ນສຳຄັນແມ່ນ ຍິງຄົນນຶ່ງກຳລັງຕິດຄາຢູ່ໃນຣິດແປວໄຟລຸກໄໝ້ຢູ່.

ຄົນອ້ອມຮອບເຮົາກຳລັງຕິດກັບດັກໃນຄວາມບາບ, ບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ, ບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຄວາມຕາຍທີ່ກຳລັງທຳລາຍລ້າງເຂົາຢູ່. ພຣະເຈົ້າກຳລັງເອົາຄຣິສຕະຈັກທຳການຮ່ວມກັນກັບໜ່ວຍງານສຸກເສີນໜ່ວຍດຽວກັນນີ້. ພວກເຮົາເປັນອັນນຶ່ງອັນ ດຽວໃນພຣະຄຣິດ ແລະພວກເຮົາຄວນລົງມືເຮັດຄືກັນກັບເຮືອງນີ້.

ມີບາດກ້າວການງານອັນແດ່ທີ່ກຸ່ມຂອງເຮົາສາມາດລົງມືເພື່ອໃຫ້ ເປັນຜົນຕິດຄວາມສັມພັນກັບຊົນຊາດຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນຂອງເຮົາ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຊ້ທ່ານສ້າງສະພາບເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ການແບ່ງແຍກ ແລະເປັນທູດສັນຕິພາບ. ຈຶ່ງເລືອກການ ນຳໃຊ້ໃດນຶ່ງໃນອາທິດນີ້. ຈຶ່ງພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຍອມຮັບ.** ການຈຳແນກຜິວພັນຍັງປາກົດມີຢູ່. ຈຶ່ງສາຣະພາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນສິ່ງອະຄະຕິທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກຕໍ່ຄົນອື່ນ.
- **ນັດພົບ.** ຈຶ່ງທຳຄວາມຮູ້ຈັກກັບເພື່ອນບ້ານ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊາດຕ່າງກັບທ່ານ. ຢ່າປະ ພຶດກັບເຂົາແຕກຕ່າງກັນ ປະພຶດຕົນກັບເຂົາເໝືອນເພື່ອນບ້ານ ເພື່ອນຮ່ວມງານຜູ້ນຶ່ງ. ທ່ານສາມາດສ້າງສະພາບ ເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ດ້ວຍການສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ "ເໝືອນກັນ" ທີ່ຮ່ວມກັນໄດ້.
- **ເຊື່ອເຊີນ.** ຈຶ່ງເຊີນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີເຊື່ອຊາດຕ່າງກັບທ່ານມາຮ່ວມສຶກສາພຣະຄຳພິກັບກຸ່ມທ່ານ. ຍິ່ງເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ກໍຍິ່ງເປັນບັນຍາກາດອັນດີສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຜູ້ເຊື່ອອື່ນໆ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດເຮັດດີກວ່ານີ້ ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ ແລະຮຽນມອງຂ້າມຮີ້ວວັທນະທັມ ໃນທາງສົມບູນແບບກວ່ານີ້. ຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ເປັນວິຖີຊີວິດທັມດາຖານະໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ເປັນຄອບ ຄົວນຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ.